

بولتن تخصصی

شماره ۲۹ / فروردین ۱۴۰۴

اتاق نارنجی

O R A N G E

R O O M

/

از معماری تا VFX در مینی سریال نئو فوتوریستی «کالبد»

قرن ۲۱ و سبک احیاء کلاسیسیسم

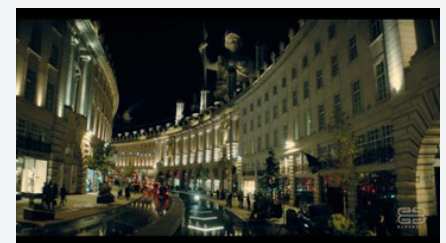
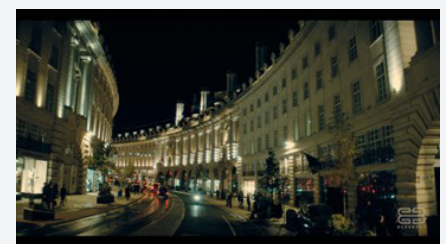
کمپانی بلوبولت، فضاهای آینده‌گرای لندن را در این سریال خلق کرده است. صحنه‌های هوایی سریال، شهری ویران شده با برخی افزوده‌های خیره‌کننده به خط افق لندن را به تصویر کشیده است. مجسمه‌های عظیم خدایان یونان بر فراز شهر بالا رفته‌اند و بلندترین آسمانخراش‌ها را حقیر و ناچیز جلوه می‌دهند.

پیام فروتن

VFX: جلوه‌های بصری فوتوریستی سریال کالبد

سریال *کالبد* بر اساس رمانی به همین نام اثر ویلیام گیbson^{۱/}، زن جوانی را دنبال می‌کند که کنترل یک شخصیت بازی واقعیت مجازی را برعهده می‌گیرد. او به‌زودی در می‌یابد که لندن متروک و آینده‌گرایی بازی، همان شهر در جهان واقعی آینده است و شخصیتی که او کنترل می‌کند، یک ربات یا کالبد ساخته شده است.

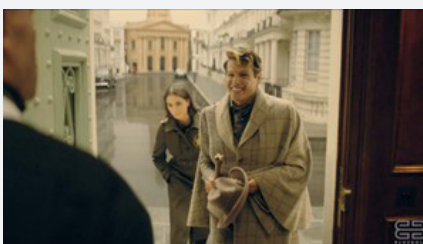

گروه جلوه‌های ویژه بصری این سریال به رهبری کایل گودسل^{۲/} و تهیه‌کنندگی VFX سم دوبری^{۳/} و پانوس تئودوروپولوس^{۴/}، VFX دراماتیکی را در سراسر مجموعه ایجاد کرده‌اند. کمپانی بلوبولت^{۵/}، فضاهای فوتوریستی لندن را در این سریال خلق

کرده است. صحنه‌های هوایی سریال، شهری ویران‌شده با برخی افزوده‌های خیره‌کننده به خط افق لندن را به‌تصویر کشیده است. مجسمه‌های عظیم خدایان یونان بر فراز شهر بالا رفته‌اند و بلندترین آسمان‌خراش‌ها را حقیر و ناچیز جلوه می‌دهند. این سازه‌ها بلافاصله توضیح داده نمی‌شوند و بدین‌ترتیب، از همان ابتدای سریال، به‌عنوان قلاب‌های روایت قانع‌کننده و درستی عمل می‌کنند. در نهایت، مشخص می‌شود که ابرمجسمه‌های یونانی و رنسانسی، «اسکربرهای هوا» بوده که کربن را از اتمسفر حذف کرده و آن را به‌شکل خاص خود تصفیه می‌کنند. ویلیام گیbson در توییتی نوشته است: «همان‌طور که در رمان آمده، این مجسمه‌ها اسکربرهای کربنی هستند که توسط مونتاژکنندگان نانو ساخته شده‌اند؛ اما در طراحی من، آن‌ها مجسمه‌های کلاسیک بزرگی هستند که نقطه عطف طراحی جلوه‌های ویژه محبوبم در این سریال هستند. کایل گودسل، ناظر VFX بلوبولت نیز گفته است: «ظاهر این سازه‌ها باید ظریف باشد؛ اما باید از عملکرد مهم برای تمیز کردن جو از کربن در طول دهه‌ها نیز برخوردار باشند.»

گروه بلوبولت، در این سریال، نوعی فناوری را عرضه کرد که به کارگردانان امکان می‌داد تا تصویربرداری از پلان‌های هوایی را به بهترین شکل ممکن ارائه کنند. این تصاویر در طی پروازهای اولیه صبح از یک هلیکوپتر برداشت می‌شدند. سم دوبری، تهیه‌کننده VFX می‌گوید: «در این تصاویر شعاری وجود داشت: تا جایی که می‌توانید تصویر بگیرید؛ رویکردی که واقعا با تماشای تصاویر پایانی نتیجه داده است.»

رد بولت مسئول نظارت بر آغاز و اجرای هفتگی کل تصویربرداری در بریتانیا و کارولینای شمالی را تحت رهبری ناظر تولید VFX، جی ورث^{۶/} که در ایالات متحده مستقر بود برعهده داشت.

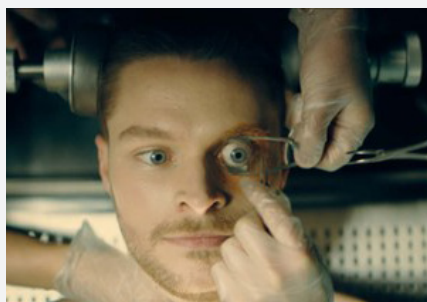
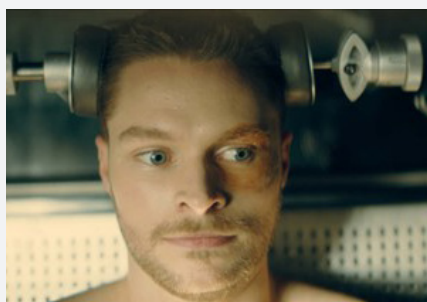
پس از فرایند تصویربرداری، بلوبولت امور مختلفی را دنبال کرده است. این گروه علاوه بر اسکربرهای هوایی، مسئول بسیاری از فضاسازی‌های محیطی بوده است که منظره شهر لندن را تغییر داده است. مولفه خاصی که آن‌ها به تصاویر افزوده‌اند «معايير روشن‌شونده» بوده است. بدین ترتیب، سطوح معابر، بازتاب‌دهنده بخشی از فناوری خودروهای خودران آینده را تشکیل می‌دهند. یکی از چالش‌برانگیزترین سکانس‌هایی

زندگی فلین در کوه‌های بلوریج واقع در روستایی در کارولینای شمالی سپری می‌شود. معماری خانه فلین و خانواده‌اش کامل بوده و بنا به ضرورت در آن تغییراتی داده شده تا بتوانند از زندگی آرام‌تری برخوردار باشند. فضای داخلی محل کار فلین، شبیه یک ساختمان اداری متعلق به دهه ۷۰ است. مشتریان این کارگاه با دیوارهای شیشه‌ای، کانتر روکش شده، رنگ‌های جسورانه و ردیف‌های متعدد چاپگرهای سه‌بعدی روبرو می‌شوند. ردیفی از صندلی‌های چوبی، یادآور اماکن اداری دهه ۶۰ است و پنل‌هایی از چوب کاج در کل فضای داخلی پیچیده‌اند. همچون نمای خارجی مغازه، فضای داخلی آن نیز در دهه گذشته گرفتار شده و بازسازی‌های انجام شده تنها به عملکردهای ضروری شغلی مربوط می‌شوند.

خط افق لندن با مجسمه‌هایی کلاسیک به ارتفاع صدها متر پر شده است. این شهر با نور پس‌زمینه آینده‌گرایانه خود - پس از رویدادی که جامعه را تغییر داده است - نوعی سبک احیاء کلاسیک را تجربه می‌کند. کپی‌هایی از فیگورهای برجسته یونانی خط افق شهر را تحت‌الشعاع قرار داده

منبع:

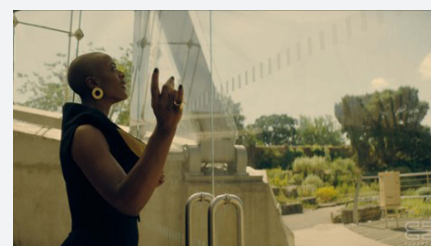
www.televisual.com

نئوکلاسیسیسم: نماد قدرت در معماری

کالبد یک مینی‌سریال سایبرپانک علمی تخیلی شگفت‌انگیز است که تماشاگران خود را از دریچه فناوری، به آینده‌ای نه‌چندان دور منتقل می‌کند. داستان سریال به فلین فیشر، یک زن جوان با استعداد در گیم و برادر کهنه‌سرباز و دوستان او می‌پردازد که در خطرات، گذشته، حال و آینده سرگردان می‌شوند. در این نوشتار تلاش کرده‌ایم تا از منظر معماری به تصاویر این مینی‌سریال جذاب بپردازیم.

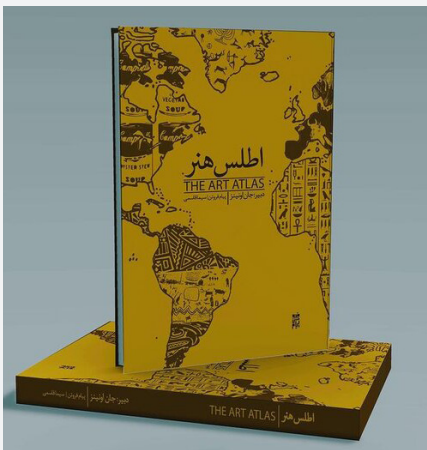
سال ۲۰۳۲ است و فلین بیست‌وچند ساله در یک کارگاه چاپ سه‌بعدی کار می‌کند تا بدین ترتیب از خانواده‌اش حمایت کند. جهان به نسخه‌ای عجیب از زمان حال تبدیل شده است. رودخانه‌ها با آلاینده‌ها به رنگ قهوه‌ای درآمده‌اند و انواع موادمخدر بدون تراکنش‌های قانونی، عملاً در دسترس هستند و به واسطه واقعیت مجازی می‌توان به راحتی به آینده منتقل شد.

که برای تولید این سریال وجود داشته است، سکansı است که در جریان آن انبوهی از زنبورها وارد یک ساختمان می‌شوند. گودسل در همین رابطه گفته است: «شبیه‌سازی، نورپردازی و نمایش صدها هزار زنبور که روی شیشه‌ها ازدحام کرده و در حال تعامل و خزیدن بر یکدیگر هستند، بسیار دشوار بود. زیرا باید به نکات ظریف حرکت آن‌ها دست می‌یافتیم.»

برای یک سکانس جراحی که در جریان آن چشم محیطی برتون جایگزین می‌شود، تیاگو فاریا^۷ از بلوبولت وظیفه داشت دو پلان را با یکدیگر ترکیب کند: اولی با بازیگر تصویربرداری شده و دیگری با یک پلان ساختگی. توجه او به جزئیات و توانایی او در حفظ تمام هنجارها، لرزش‌ها و سایر لمس‌های وحشتناک، منجر به تصویری شد که از واکنش‌های جذابی در نقدها برخوردار شد.

کالبد توسط جاناتان نولان^۸، لیزا جوی^۹ و اسکات بی. اسمیت^{۱۰} ساخته شده و به وسیله کیلتر فیلمز^{۱۱}، برای استودیو آمازون تهیه شده است. در این سریال، جک رینور^{۱۲} در نقش برتون^{۱۳} و کلوئه گریس مورتز^{۱۴} در نقش فلین^{۱۵} به ایفای نقش پرداختند.

**Carwan
Dourandich**

*[Graphic Designer]

Instagram:
@Carvvan

LinkedIn:
/Carvvan

مدیر بولتن: پیام فروتن
طراح هنری: کاروان دوراندیش
حامی مالی: میلاد قلیچ

ORANGE ROOM

کلیه حقوق معنوی بولتن متعلق به پیام فروتن بوده و هرگونه کپی برداری و استفاده از مطالب آن منوط به کسب اجازه کتبی از وی می باشد.

پیشگویی از آینده را بر می انگیزند، اما همچنان قابل درک جلوه می کنند. پس از آن که موضوع فرهنگی نیز فاجعه بار دیده می شود، گذشته، موضوعی ساده تر برای آرامش محسوب می شود.

در قرن هجدهم - زمانی که آمریکای مدرن در حال کاشت ریشه های خود بود - بازگشتی مشابه به کلاسیک گرایی در صحنه معماری به وقوع پیوست. یونانی ها نخستین کسانی بودند که به رواج دموکراسی پرداختند. کالبد نیز مانند آمریکای قرن هجدهم، لندن پس از آن زمان را با قدرت موجود در اساطیر کلاسیک یونان احیاء می کند.

بدین ترتیب، چشم انداز معماری اثر با جزئیات تمام و به شکلی کاملاً منطقی به نظر می رسد. از طریق این سریال، معماران می توانند با تخیل آینده معماری مبتنی بر فناوری روبرو شده و چشمان خود را با جستجوی جزئیات در محیطی که اطلاعات بیشتری درباره شخصیت ها و داستان های دست نیافتنی آن ها ارائه می دهد تیزتر کنند.

منبع:

www.re-thinkingthefuture.com

پی نوشت ها:

1. William Gibson
2. Kyle Goodsell
3. Sam Dubery
4. Panos Theodoropoulos
5. BlueBolt
6. Jay Worth
7. Tiago Faria
8. Jonathan Nolan
9. Lisa Joy
10. Scott B. Smith
11. Kilter Films
12. Jack Reynor
13. Burton
14. Chloë Grace Moretz
15. Flynn

و حس قدرت مطلق را به مخاطب القاء می کند. این احساس با پیشرفت سریال از معنای بیشتری برخوردار می شود.

منشاء دقیق مجسمه ها افشا نمی شود؛ اما واضح است که از آن ها برای انجماد کربن هوا استفاده می شود (احتمالاً در سازه های کریستالی شکل پایه مجسمه ها). در لندن آینده، مخاطب شاهد اثرات ترکیبی است که در سال ۲۰۳۲ در کارولینای شمالی به وقوع پیوسته است. در این دوران، آلاینده ها به قدری قوی هستند که برای کاهش این معضل به آسمان خراش های تصفیه هوای صدها طبقه ای نیاز دارند. در این میان، چه چیز باعث شده است تا طراح صحنه این مینی سریال به سمت سبک احیاء کلاسیک یونانی رفته است؟

سبک های احیاگر - مانند هر سبک جایگزین - تمایل دارند به عنوان یک انشقاق یا تعارض با هر نوع سبکی که در آن زمان برجسته است پدیدار شوند. از آن جا که سقوط جامعه در آینده ای موازی اتفاق می افتد، احتمالاً فناوری به طور تصاعدی پیشرفت کرده است. مانند روندهای ساختار شکنانه و نئوفوتوریستی امروزی، معماری لندن نیز بازتابی از حس و حال فرهنگی به شمار می آید. پس از فروپاشی شهر، جامعه، طبیعت معماری الهام گرفته از فناوری پیشین خود را طرد کرده و به عصر کلاسیک بازگشته است.

اگرچه چهره های کلاسیک گروهی که در آسمان ظاهر می شوند، احساسی از